

STÓRAR HVÍTUSUNNUKONSERTIR Í KLAKS VíK OG Í HAVN

Áleið 100 fólk fara á pall tá Havnarkórið, orkestur og solistar um hvítusunnuna framføra undurvøkru og stórbæru messuna í As-dur hjá Franz Schubert. Havnarkórið hevur aftur í vár sett eina av stóru messunum á skránni, hesaferð eina messu hjá gitna tónaskaldinum Franz Schubert (1797-1828). Messan, sum er lítlan tíma til longdar, er ikki framførd í Føroyum fyrr, og vónin er, at áhoyrarar fáa eina góða og minniliga tónleikauppliving í Christianskirkjuni hvítusunnuaftan kl. 19.30 og í Vesturkirkjuni í Hvítusunnudag kl. 17.00. Solistar: Catlen Gjøl, sopran. Elsa Súsanna Dalsgaard, alt. Ernst Sondum Dalsgaard, Tenor. Hans Lawaetz, bass. Dirigentur: Leif Hansen. Teir umleið 30 tónleikarnir eru úr Føroyum og Danmark.

Vit minnast Jørleif Kúrberg

Føddur í Havn 5. september í 1941 – deyður 22. apríl 2018

Ungir lærarar lógdust aftr at starvslíðnum í Nonnuskúlanum miðskeiðis í sjevtíárunum. Lærarar við fortreytum og avbjóðingum av ymiskum slag. Skúlin var so nógv øðrvísi enn tann, vit hava í dag.

Vit høvdu árligar fimleika- og handarbeidsframsýningar, tónleikaframfærslur, sjónleik, kvøldsetur, útferðir og helst okkurt annað við.

Tað var hesi árin, at vit purraðu hvønn annan út á rundum føðingardøgum við morgunsangi í túninum hjá hvør øðrum eina løtu áðrenn kl. 7 á morgni. Vit yrktu sangir og røddu um føðingardagsbarnið. Kortini stóðu vit í fimleikarhøllini kl. 8 og sungu okkara siðvanda morgunsang saman við 300 morgunfrískum skúlabørnum. Okkara skúli varð ikki settur í skipanir og toymir. Tað var so nógv, ið kom av sær sjálvum.

Tað var eitt slag av idealismu. Pengar fylgdu ikki við. Vit gjørdur tað bara. Og tað riggaði. Jørleif fylgdi melðrinum.

Nógv skemt varð skrivað hesi árin. Hjá Jørleif var so stutt millum hugskot og handling. Hann dugdi at seta saman og fáa tað stuttliga burturúr. Eisini tað tónleikaliga sat - í rútmi, rími og stevi. Mangan tosaði hann um tónleikalívið í býnum hjá teimum á Kamarinum.

Vit finga ein part við av tí, - tú hevði dansað teg inn í hjørtuni á teimum á Kamarinum sum losju- og kyndlamaður. Ítróttamaður um ein háls var Jørleif eisini. Spældi hond- og fótballt á høgum stóði og róði kapp við bátum hjá Havnar Róðrarfelag. Jørleif

var ein av undangongumonnunum í hondbóltsfelagnum Kyndli, ið varð stovnað í 1956. Jørleif vandi eitt nú NSÍ, sum hondbóltsfelagið æt í Runavík tá og somuleiðis vandi hann EB norðuri á Eiði. Hann hevði verið á ítróttarháskúla í Vejle, har hondbóltur var greinin hjá honum burturav.

Ein brandur til alt frítíðarítriv var Jørleif. Vit nevndu ítróttin, men tað at fiska, skjóta haru, fjálga um lundalond, havahestaveiðu, grind, fjallgonga og fletting, har var Jørleif í fremstu røð. Hann dugdi sum fáur at gera mat og dámdi so væl at matgera. Hann hevði eisini tímar í skúlakøkinum, har tey skrædlaðu fisk og eltu knettir. At yrkja lá væl fyri og at festa tekning á veitslusangir. Søgufróður og góður við heimstaðin var hesin B36'arin.

Fremmandu ferðafólkini, hann var ferðaleiðari hjá í býnum, finga nógvar góðar søgur og tað segðist, at var Jørleif í front sum guide, var altíð ein látur at hoyra á ferðafólkunum.

Felagstúrurin í 1982 úti í Svini var heilt serligur. Eingin dugdi sum Jørleif at gera útferðina til eina norðoyastevnu og serliga uppliving? Meðan tey í Klaksvík hildu norðoyastevnu, kókaðu vit ræst kjøt á útoyggj. Jørleif átti sín part av stuttligu útferðini. Myndir, tiknar á ferðini, tala sítt týðiliga mál. Vit høvdu sangbók við, ið varð gjørd til útferðina, og tá var ikki alt so snilt, sum tað er nú á grafiska økinum.

Jørleif Kúrberg var lærari í Sankta Frans skúla í 32 ár. Hann kom á skúlan í 1965 eftir at hava lært til faklærara í Danmark.

Jørleif seinasta skúladag í Sankta Frans skúla í 1997

Jørleif undirvísti nógv í søgu, enskum og ítrótti.

Í 1997 fór Jørleif úr lærarastarvinum saman við Bjarna Skaalum. Beinraknu tekningarnar av tykkum báðum, ið Óli Petersen teknaði, eru myndaliga sæð so góðar. Tit vóru alt hatta, -skemtiligir, stuttligir, skynsamir og skilagóðir. Og vit gleddust um at vera ein partur av skúla- og gerandisdegnum hjá tykkum báðum.

Úr Sankta Frans skúla fór Jørleif í lærarastarv á Tekniska skúla. Vit saknaðu teg fyrstu tíðina, - í skúlagarði sum á lærarastovu, sum søguforteljara og til felags tiltøk. Tú vart eisini ein góður røðari. Og hvussu illa, tú kanska fórst við okkum í skemti, so búði einki ilt undir.

Fyri tveimum árum síðani

varð Jørleif heiðraður sum ársins borgari. Tað komst av, at Lions Club Tórshavn ásannaði stóra týðningin av, at hesin erka havnamaður hevði tikið stig til at fáa skelti sett á elligomul hús í býlingunum um alt Reynið. Í grundgevingini segði felagsskapurin, at heiðurskjalið var latið Jørleif Kúrberg sum tøkki fyri at hava kunnað um elsta partin av høvuðsstaði og tess býarsøgu.

Onkrir fyrrverandi næmingar lýsa Jørleif við hesum superlativum:

Stuttligur, skemtiligur, avgjørdur, søgufróður, góða tendring, dugdi serliga væl at tekna og so fittur. Ein segði, at Jørleif visti alt, man spurdi hann um og ein annar, at Jørleif var strangur uppá tann góða máttan. At Jørleif

við sínum frálíka góða minni, mintist nøvn á fyrrv. næmingum, hevur man skilt, at tey frøddust um.

Thora og Jørleif hildu gullbrúðleyp 4. nov. í fjør. Gestaboð var á skúlaheiminum, og gestir vóru komnir alla staðni frá at heiðra gullbrúðarparið. Vit harmast um, at Jørleif fór so bráðliga og vóna, at Thora fær allan linna, ið hugsast kann. Hon gjørdist illa sjúk fyri nøkrum árum síðani. Vit minnast tykkara dugnaskap í skúlahøpi og øðrum felags tiltøkum.

Við hesum lýsa vit frið um havnamannin, læraran Jørleif Kúrberg.

Starvsfelagar í Sankta Frans

Jørleif ein góðveðursdag í Vágshotni

Og Jørleif í eyðkenda leiklutinum sum ferðaleiðari á Tinganesi. Her við Góðan Morgun Føroyar